

# De liefde van Christus tot de gemeente

Schriftgedeelte: Éfeze 5 vers 25-33.

Dit is het heerlijkste van alle dingen, de dierbare liefde van Christus tot Zijn gemeente<sup>1</sup>. Er zijn een of twee dingen die de liefde van Christus zo dierbaar maken – dat we er meer bij dierbare bevinding van mochten kennen! Eén ding is dit: deze liefde is tot zondaren; het is tot degene die het onwaardig zijn, die het niet verdienen, dat de liefde van Christus vrij vloeit. Geen zondaar verdiende het ooit, geen zondaar zal dit ooit. Maar deze dierbare liefde van Christus vloeit vrij, eeuwig tot zondaren. Dan is er dit: deze liefde is eeuwigdurend; het had geen begin; het kan nooit eindigen. De Heere heeft Zijn volk eeuwig lief.

Hier wordt van hen gesproken als van *de gemeente* en hier is deze heilige vergelijking, deze verbintenis van de hemelse Bruidegom en Zijn geliefde bruid. Vele dingen kunnen gezegd worden over deze verbintenis. De dichter zegt:

Heil, heilige verbintenis, hecht en sterk!  
Hoe grote genade! Hoe lieflijk het lied!  
Dat aardwormen ooit zouden zijn  
Eén met de mens geworden Godheid.

Het is een liefdesverbintenis, een verbintenis die niet kan worden verbroken. Eens op het eiland Patmos zei de engel tot Johannes: *Kom herwaarts, ik zal u tonen de bruid, de vrouw des Lams*. Hiervan is er een heilig gezicht in dit hoofdstuk. Boven deze woorden zou geschreven kunnen worden: *Kom herwaarts, ik zal u tonen de bruid, de vrouw des Lams*. Hoe behoort zij gezien te worden? Als eeuwig geliefd en als staande in verbintenis met Christus. Vele dingen kunnen ervan gezegd worden. Bijzonder is het opgelegd in het Hooglied.

Ik beperk mij enkel tot twee punten aangaande het huwelijk tussen de gemeente en Christus. De eerste zaak is dat de geliefde bruid de naam krijgt van de Bruidegom. Ons wordt gezegd dat Zijn naam zal genoemd worden *de HEERE onze gerechtigheid*. Ons wordt ook gezegd dat “dit is de naam waarmee **zij** genoemd zal worden, de HEERE onze gerechtigheid<sup>2</sup>”. De andere zaak is dit: De Heere Jezus neemt al haar schulden over. Dat is wat vrijkoping is – het is de betaling van iedere schuld die Gods gemeente ooit schuldig was, en het was een grote schuld. Het is waar dat wij niets hadden om te betalen. De Heere Jezus betaalde al haar schuld in het afleggen van Zijn leven voor Zijn geliefde gemeente. Dat is de rantsoenprijs en dat soevereine besluit gaat voort: *Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale, Ik heb verzoening gevonden*.

Hier zijn ook de dierbare uitwerkingen, de genadige gevolgen van de liefde van Christus tot Zijn gemeente. Het eerste en het grootste gevolg is dit: Hij gaf Zichzelf voor haar. Begeef u naar Calvarië – het vloeit alles vanuit de liefde van Christus. Hij gaf Zichzelf. Er waren vele hogepriesters onder de ceremoniële wet. Zij offerden vele offeranden die de zonde niet wegnamen, maar Christus gaf Zichzelf. Hij gaf Zichzelf voor zondaren. Hij gaf Zichzelf aan het

<sup>1</sup> De King James heeft: church. Wij volgen de Statenvertaling waar staat: gemeente.

<sup>2</sup> Vertaling overeenkomstig de King James bij Jeremia 33:16.

kruis, aan de bittere vloek. Hij gaf Zichzelf om zonde gemaakt te worden. Daar is het genadig gevolg ervan.

Naar mijn gevoelen is dit een bijzonder woord. De **gemeente** Gods is aanschouwd – niet maar alleen één zondaar – de hele gemeente Gods van alle eeuwen. Als u hen in aanmerking neemt ingesloten in dat getal dat niemand kan tellen, als u al hun zonden in aanmerking neemt en u vindt hen dan beschreven als *die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks*. Er is geen vlek, geen smet op de gemeente Gods daar Christus Zichzelf voor haar gegeven heeft. Dit is de waarde van verzoenend bloed. Het reinigt van alle zonden, het delgt uit iedere vlek. En dit is ook bijzonder: *of rimpel*. Ik neem het als volgt. Daar zijn sommige van Gods volk die zeer vreemde wegen hebben en vele eigenaardigheden en vele manieren die we wensten anders te zijn. Misschien durft u ze geen vlekken te noemen; misschien zou het te erg zijn om ze zonden te noemen, maar het zijn zeker rimpels. Als Christus op Zijn geliefde gemeente ziet, ziet Hij haar *die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks*.

Soms, in rechterlijke taal, maakt een jurist een speciale wetsbepaling aan het eind voor het geval er enige onvoorziene omstandigheid is of als er zich iets onvoorziens opdoet. Welnu, dit raakt alle onvoorziene omstandigheden: *of iets dergelijks*. Wat satan ook naar voren mag brengen of uw eigen ongeloof om u uit de hemel te houden, de Heere ziet de gemeente *die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk*. Het punt wat voor mij hier naar voren komt is, dat dit de beschrijving is die zo vaak gegeven is van het dierbare Lam Gods Zelf. Hij is *heilig en onberispelijk* en het is juist dezelfde beschrijving van de gemeente, want zij zijn dit alles in Hem. Christus neemt de zonden van Zijn gemeente. Hij geeft de gemeente Zijn volmaakte heiligheid. *Heilig en onberispelijk*.

Er wordt op een grote dag gezinspeeld. Het is een gewichtige dag. We bemerken dat Paulus er zo vaak van spreekt als van *die dag*. *De dag zal het verklaren. Hij is machtig mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag* – alsof er maar één dag is die werkelijk van belang is. *Die grote en vreselijke dag*. En op deze dag wordt ook gezinspeeld. Wat gaat de Heere doen met Zijn geliefde bruid? Hij gaat haar aan Zichzelf voorstellen als een heerlijke gemeente. Toen ik begon te prediken, zei een oude predikant tegen mij: “er zijn maar twee heerlijke dingen te prediken. Het ene is Christus; het andere de gemeente in verbintenis met Christus.” Zij is een heerlijke gemeente.

Twee opmerkingen. Het ene is dit: Ik vraag me af of de Heilige Geest u ooit een kleine glimp gegeven heeft van de gemeente in al haar heerlijkheid zoals zij volmaakt is in Jezus. Het zal een zeer gezegend gezicht zijn. O, u zult de heerlijkheden van Gods gemeente zien, eeuwig geliefd en eeuwig behouden! U zult de gemeente zien zoals u het nooit tevoren zag. De andere opmerking is deze: deze heilige waarheden hier behoren niet alleen tot de **gehele** gemeente Gods aangezien in Jezus. Zij behoren tot elke arme, bevende gelovige, geboren uit de Geest. Als u geboren bent uit de Geest, behoren zij u toe, en als u als die bevende gelovige leunt op de Heere het Lam, behoren deze heilige waarheden u toe. Het is een grote zegen om hier persoonlijk ingeleid te worden.

*Uit: Saturday Evening Meditations, B.A. Ramsbottom.*